

mellem Danmark og England, men maa jeg nævne Dem, at i vort Naboland Sverige er Begyndelseslønnen for Højesteretsdommere 13,000 Kr., og de økonomiske Forhold her i Landet staa jo ganske sikkert ikke paa nogen Maade tilbage for dem i Sverige. Det er altsaa ganske simpelt det, at her vil man overfor Indehavere af Stillinger, til hvilke man skal og maa kræve de mest udmærkede Folk af Standen, sige: I skulle hutle jer igenem — efter deres Stilling vel at mærke —, I skulle lige have det daglige Brød — jeg tilføjer fremdeles, efter de Krav, man maa stille til Folk i deres Stilling. Det er det, den højtærede Minister altsaa siger, er noget, man maa finde sig i, og som den økonomiske Situation medfører. Derom har jeg allerede gjort nogle Bemærkninger, jeg skal ikke gentage dem. Jeg tror ikke, at det har det mindste at sige i den Slags Spørgsmaal, hvordan de økonomiske Forhold ere i Øjeblikket paa Grund af en daarlig Toldlov og paa Grund af meget andet daarligt, det skal jeg ikke sige noget om.

Naar den højtærede Minister tilføjede, at vi her skulde have en Tendens til at forhøje Lønninger, og det havde vi allerede vist paa to Omraader, skal jeg — naturligvis uden at komme nærmere ind paa disse Sager, som jo ere behandlede — gøre et Par korte Bemærkninger derom. For Notarialvæsenets Vedkommende er Sagen den, at den Lov, som nu antagelig snart vil blive vedtagen i Folketinget, ikke er en Lov, der giver Staten Udgifter, men som giver den gode Indtægter. Om man der formindsker Statens Indtægter en ubetydelig Smule — det drejer sig vist om 1,500 Kr. —, vil ikke spille nogen som helst Rolle. Og hvad Loven om Fængselsdirektøren angaar, er Forholdet aldeles ikke det, at man med Hensyn til den nuværende Fængselsinspektør har søgt at give en Lønforhøjelse for ham, men derimod har søgt at give en Erstatning for Brud paa et Løfte; det er det, der trækker Læsset, det, som der her blev taget Hensyn til, og som jeg ogsaa haaber vil blive vedtaget.

Justitsministeren (Zahle): Efter den Bemærkning, den ærede Ordfører gjorde med Hensyn til den Aarpenge, som Overfængselsinspektøren skulde have, skulde det være en fuldkommen Undtagelsestilling, som denne Embedsmand skulde indtage, fordi der er sket Brud paa et Løfte overfor ham. Jeg maa dertil sige, at saa

vidt jeg ved, er der ganske vist givet ham Løfte om, at han maatte forbinde den honorarlønnede Stilling som Fængselsinspektør med Kvæstorstillingen; men naar der nu sker en Lovordning af dette Forhold, naar Fængselsinspektørstillingen bortfalder og der bliver oprettet et Embede, der vil være aldeles uforeneligt med Kvæstorstillingen — hvilket efter min Mening, støttet af Universitetsbestyrelsen, i øvrigt allerede nu er Tilfældet —, kan han dog ikke vedblivende paaberaabe sig dette. Lovgivningsmagten kan ingen som helst Forpligtelse have til at give ham en Erstatning, fordi han ikke vedblivende kan forene disse to Stillinger, lige saa lidt som den har nogen som helst Forpligtelse til at give den paagældende Embedsmand nogen Erstatning, hvis man, ifald Loven ikke bliver vedtagen, afskediger ham som Overfængselsinspektør. Noget Løfte af en saadan Beskaffenhed, at han kan paaberaabe sig det i saa Henseende, har han sikkert heller ikke.

Hvad Loven om Notarialvæsenet angaar, er det ganske rigtigt, at den bringer Staten Indtægt, men derfor er der dog ingen Grund for Tinget til at forhøje den Lønningsats, der vel overvejet var bleven bragt i Forslag fra Justitsministerens Side, og som den paagældende Embedsmand var tilfreds med. Der rejstes fra ingen Side Krav om, at denne Lønning skulde forhøjes. Det var ganske spontant, at det høje Lands ting forhøjede denne Lønning, saavidt jeg erindrere med 1,000 Kr. Saa kan man sige, at det er dog kun et enkelt Beløb, det her drejer sig om, men dermed forhøjer man hele Standard'en. Man viser herved i det hele en Tilbøjelighed til at sætte Lønningerne højere op, og det kan ikke blive ved at gaa. Naar Statens finansielle Stilling er, som den er, er det ganske nødvendigt, at vi blive mere sparsommelige end hidtil, der maa spares paa mange Omraader, ogsaa paa dette ene Punkt.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Maa jeg tillade mig at bemærke, at det vilde være højst mærkeligt, at omend alle andre Embedsmænd skulde have og have faaet Lønningsforhøjelse og passende Lønninger, saa skulde nogle, nemlig de, der ere tilbage, ikke kunne faa det paa Grund af Statens finansielle Tilstand. Det kan jeg aldeles ikke finde rimeligt. — Med Hensyn til Lovforslaget om Notarialvæsenets Ordning, tror jeg ikke, at noget Menneske har spurgt Notarius, om han var tilfreds med den foreslaaede Løn, det plejer man ikke